

W E T O

editoriaal

*Sinterklaas kapoentje
leg wat in mijn schoentje
leg wat in mijn laarsje
dank u Sinterklaasje*

't Is eigenaardig hoe dit vrolijk kinderdeuntje door de jaren heen geïnterpreteerd wordt. Ik denk dat velen van ons nog meegemaakt hebben hoe sinterklaas nog "sinterklaas" was. Op 5 december 's avonds vroeg naar bed, met of zonder schoen aan de kachel. Je wist misschien wel dat je ouders Sinterklaas' opdracht vervulden, maar toch bleef die sinterklaasavond mysterieus spannend. En de volgende morgen op een vroeg uur wakker en naar beneden om te kijken of aan de kachel wel lag waar je weken aan gedacht had. Tegenvoerdig lijkt het erop dat het de kinderen nog een zorg zal wezen of het nu Sinterklaas of de ouders zijn die de kadootjes afleveren. Ze hebben meestal een duidelijke idee van wat het geschenk moet worden, want al meer dan een maand tevoren hebben ze een keuze kunnen maken in de vele grootwarenhuizen of via de geschenkenfolders die vanaf november in de brievenbussen worden gepropt. Sinterklaas, kerstmis en nieuwjaar zijn maar voorsensels geworden voor de industrie om volle stoom te geven; om kinderen én vooral de ouders er met de neus op te drukken dat hun soontje altijd al van dit treinstel gedroomd heeft, dat hun dochtertje eindelijk echt moedertje kan spelen met deze prachtig die kan huilen en plassen (gemaakt door een firma met 30 jaar onderverinding). Deze kommersianten draaien de logica op hun kop om de omzet te zien stijgen: "uw kind zal dolgelukkig zijn met dit telefoontje met bel en licht" betekent: indien u dit niet geeft zal uw kind ongelukkig zijn. Ook de volwassenen worden dure kado's met superlatieven naar het hoofd gegooit, en voor slechts 2.987 fr of nog eenvoudiger: in 9 maandtermijnen af te betalen. Om dan nog maar te zwijgen van het soort geschenken die gepresenteerd worden. Men begint zich gelukkig bewust te worden van het feit dat al die feesten door geldmakers uitgebuut worden om van iedereen een superkonsumpt te maken. Niet voor niks worden vandaag de dag door organisaties beurzen voor alternatieve geschenken of zelfgemaakt speelgoed opgezet. Een bezoeker kan je tips bezorgen om je familie of vrienden op een persoonlijke manier te plezieren. Het kan misschien al te laat zijn voor de decemberfeesten. Maar de paashaas begint binnenkort ook weer onrustig te worden.

DE ENIGE PIL TEGEN DECROO IS DE HARDE STRIJD

In VETO nr. 6 zijn we breedvoerig ingegaan op de onderwijsmaatregelen die DECROO in september genomen heeft voor het NUHO, en hebben we verder gewaarschuwd voor numerus clausus en andere gelijksoortige maatregelen aan de universiteit. Ondertussen is een maand voorbij en het is misschien het ogenblik om ons af te vragen wat in huis kwam, respectievelijk zal komen, van de voorzichtige prognoses die we toen maakten, gezien het gewijzigd politiek klimaat.

Bovendien zijn er een aantal recente gebeurtenissen die aantonen dat het onderwijs en de afgestudeerden mee de dupe zullen zijn van de economische crisis, met name:

1. Het rapport, genaamd 'een nieuwe universitaire strategie' van de nationale raad voor wetenschapsbeleid dat op 8 november werd overgemaakt aan de parlementsleden en de reactie van staatssecretaris voor wetenschapsbeleid GEENS erop.
2. Het plan 1976-1980 van het planbureau zoals het aanvaard is door de sociale partners en eerstdaags voor het parlement moet komen. Hoofdstuk 2 handelt over het onderwijs.
3. De maatregel van de onderwijsministers op 27 november 11. waarbij voor 1977 1000 vakatures in het onderwijs zullen worden vrijgemaakt voor werkloze leerkrachten.

PRESELEKTIE OF DRIE JAAR-NUMERUS CLAUSUS

In plaats van de huidige maturiteitsproef moeten, volgens de nationale raad voor wetenschapsbeleid de resultaten van de laatste jaren middelbaar onderwijs uitmaken of iemand al dan niet geschikt is om universitaire studies te doen.

In elk geval, zonder hervorming van het huidige V.S.O., waar arbeiderskinderen reeds de buitenbaan lopen, werkt een dergelijke maatregel reeds de bestaande sociale ongelijkheid in de hand. Het nieuwe systeem betekent een bijkomende bevoordeling van kinderen uit hogere sociale klassen. Stellen we de norm voor universitaire studies gedurende de drie laatste jaren humaniora bijvoorbeeld op 60 %.

In dergelijk geval is het inderdaad niet denkbeeldig dat een geneesheer zijn kind dat in het vierde jaar humaniora bijvoorbeeld 57 % behaalt aanmaakt zijn jaar te hernemen met het vooruitzicht op de universiteit en een goede loopbaan. Welke postbode echter zal zijn zoon in hetzelfde geval, gelijk geven die komt aandragen met: "Ik wil mijn jaar opnieuw doen, want ik wil universitaire studies aanvatten"? Zijn normale reactie zal zijn: "Doe jij maar rustig je humaniora uit en kom bij ons op de post. Ik heb ook maar lagere humaniora gedaan en moest er ook niet aan denken opnieuw te beginnen".

Bovendien zijn zij, die de kans krijgen aan de zogenaamde gespecialiseerde humaniora's te studeren extra bevoordeligd omdat in dit geval een groot aantal punten kunnen worden gescoord met niet-intellektuele prestaties. Denken we maar aan de sportscholen. Dit soort onderwijs is echter zo peperduur en voor een bepaalde kaste weggelegd dat sociaal minderbedogen hun kinderen eerder schrijnwerker of lessar zullen zien worden.

ORIENTERINGSEMESTER.

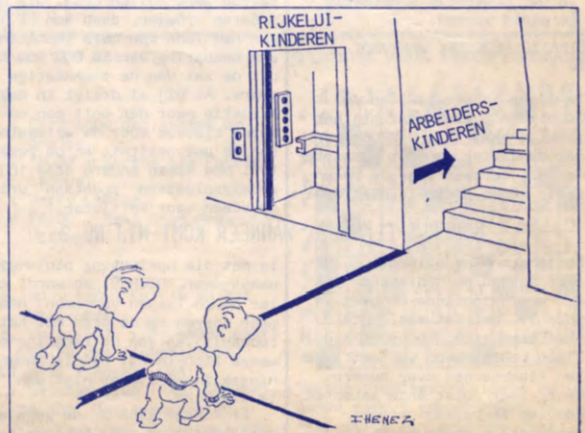
Supplementair moeten de geselecteerden nog een half jaar gedraaineerd worden in een, wat men noemt 'oriënteringsemester'. Zolang 'de nieuwe universitaire strategie' echter niet uit de drukkerij is, wat elk ogenblik kan gebeuren - maar we kunnen niet blijven wachten - en we ons moeten bazeren op enkele summere gegevens uit de

pers, kunnen we ons best van commentaar onthouden. Nochtans zijn alle redens voorhanden om uiterst sceptisch te staan tegenover het fenomeen. Mocht ook hier enige vorm van selectie zijn, dan staan we voor een vijf-maand durende numerus clausus. Wie zal zich daar aan wagen als hij niet zeker is?

NAAR EEN ELITE-UNIVERSITEIT ?

Als reactie op het rapport van de nationale raad voor wetenschapsbeleid, liet staatssecretaris van bedoeld departement zich ontvallen: "dat de onverantwoorde kloof tussen universitair hoger onderwijs en niet universitair hoger onderwijs moet opgeheven worden". Op zichzelf is de uitspraak niet zo merkwaardig en eerder lovenswaardig dan bedenkelijk. Ze vormt echter het onderdeel van een groter plan dat door de CVP, bij monde van Piet DE SOMER al eerder dit jaar werd bekendgemaakt.

Inderdaad DE SOMER is er ook grote voorstander voor dat de kloof wordt opgeheven en meer bepaald bij middel van een totale integratie van het NUHO in het UHO. Konkraet zou het betekenen dat verpleegkunde bijv. valt onder de faculteit geneeskunde, handelsgraduaat onder economie, sekretariaat moderne talen onder letteren en wijsbegeerte, laborant onder scheikunde, enz... zonder dat er nog een onderscheid zou worden gemaakt tussen niet-universitair en universitair. Niemand zou daar iets op tegen hebben. Weliswaar zou samen met die integratie ook de bestaande programma's worden gedifferentieerd.

En hier komt de kat op de koord. We laten DE SOMER zelf aan het woord (openingsrede van het akademiejaar 75-76 "Bekommernissen voor de volgende vijf jaar"): "In de plaats van voortdurend meer studierichtingen in te voeren zou het allicht beter zijn in de bestaande studierichtingen differentiatie programma's samen te stellen voor studenten met verschillende capaciteiten. Wij beschikken in ons land niet over universiteiten voor een min of meer selecte publiek... wij moeten als het ware een selecte universiteit invoeren binnen een kwantitatieve instelling. Voor Leuven zou dat geen grote problemen doen rijzen..." Wij zijn zelf met DE SOMER gaan praten om te polsen naar zijn werkelijke bedoelingen. Bedoeld wordt door de rektor dat de universiteit in één enkele branche dezelfde diploma's zou afleveren. Zo zou bijv. de rechten diploma's bieden type A van heel slimme juristen, diploma's B van de middenklasse juristen en diploma's type C van mindergoede juristen. In eerste instantie zou een dergelijk systeem een ongekende concurrentiestrijd en ongeremde blokkiver uit de grond stampen. Iedereen zou er immers naar streven in het type A

te zitten, terwijl nu, waar iedereen de facto ongeveer voor een gelijkwaardig diploma ijvert nog een relatief aantal uren kunnen worden gespendeerd in andere zinvolle zaken. Bovendien heeft de katholieke zuil buiten de waard gerekend (of willen rekenen?) die in 1976 de economische crisis pleegt te zijn. Het is immers niet denkbeeldig dat bij een groeiende crisis en ook werkloosheid enkel nog de diploma's type A en in mindere mate type B aan bod zullen komen op de arbeidsmarkt. De rest (type C) zal de rijen werklozen kunnen veroevoegen. De opmerking zal alsdan worden gemaakt dat zulks nu toch ook gebeurt - wat de rektor ook naar voor schuift in discussies. Maar het verschil met het huidige systeem zit hem hier dat men nu niet de werkloosheid als alibi kan gebruiken om het type C af te schaffen. Het ligt toch voor de hand dat bij het voorgestelde systeem de ministers zullen opperen dat het zinloos is zoveel geld te stoppen in een gemakkelijk af te schaffen deel-richting waar niks anders dan werklozen uitkomen. Reden teneer om het systeem van het begin af van de hand te wijzen.

LERAAR AAN 75 % VAN DE WEDDE !

Naast de benoeming van burggraaf DAVIGNON als opvolger voor SIMONET voor de Europese commissie nam de regeringsraad op 27 november een relevanter beslissing. De raad gaf namelijk zijn "instemming met een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de bijzondere uitvoeringsmaatregelen voor het onderwijs en de bepalingen van de herstelwet op het stuk van de jongerenstages. De toepassing van dit besluit laat toe in de nederlandsstalige sektor 721 en in de franstalige sektor 352 personen aan te werven als stagiairs in het door de staat ingericht of gesubsidieerd onderwijs. Deze stagiairs zullen van 1 januari e.k. tot 30 juni 1977 tewerkgesteld worden". Totdaar het bericht van BELGA. In de pers kreeg het niet de minste commentaar. Desalniettemin is het bij nader toezien, belangrijk.

Volgend jaar wordt - bij wijze van aanknopings - een numerus clausus ingevoerd. Dat is lthans wat nationale opvoeding bedoelt, wanneer het ministerie stelt (zie VETO nr. 6): "door een grotere selectiviteit het aantal gediplomeerden van alle pedagogische opleidingen, zowel van het normaal onderwijs als van het universitair onderwijs afgeremd moeten worden." Vertaald betekent het dat door deze rem het aantal arbeidsplaatsen in het onderwijs kunstmatig kan geregeld worden.

KUNSTMATIG REGELEN: WAARVOOR NODIG ?

In ieder interview, op de beeldbuis en overal waar hij het maar kwijt kan, komt DECROD maar af met de daling van het geboortecijfer als oorzaak voor de recente en te nemen onderwijsmaatregelen.

NUMERUS CLAUSUS: WANNEER KOMT HIJ NU ?

We herinneren ons allemaal de afspraken tussen de ministers, verbonden en inrichtende machten in oktober 11. omtrent een op te richten commissie die vóór Pasen 1977 een voorontwerp van wet zou moeten klaarhebben over numerus clausus. Voor zover onze antennes reiken, en ze reiken onrechtstreeks tot in de bevoegde kring,

len. Konkreet betekent het dat wanneer zich minder leerlingen aandienen ook minder leerkrachten kunnen tewerkgesteld worden, tenzij de beleidsmannen zouden uitgaan van een principiële bezorgdheid voor de kwaliteit van het onderwijs, quod non. In dit laatste geval zou het aantal leerkrachten kunnen behouden blijven en zelfs uitgebreid, mits een ontduubeling van de klassen, waardoor de leerkracht zich meer met de 'moeilijke' gevallen zou kunnen inlaten.

VOOR DE RECENTE MAATREGELEN IS NIET DE DALING VAN HET GEBOORTECIJFER, MAAR DE ECONOMISCHE KRISIS DE OORZAAK.

De klasnormen worden niet verlaagd, noch behouden - wat logisch zou zijn - maar wel opgetrokken. Dit wil zeggen dat in de komende jaren meer leerlingen in één klas zullen komen te zitten. Gevolg: nog minder leerkrachten worden tewerkgesteld en een aardige cent aan wedden wordt uitgespaard door nationale opvoeding.

Bovendien worden 1000 werkloze afgestudeerden van de universiteit en het NUHO in het onderwijs geplaatst niet als supplementaire krachten (zoals blijkt uit latere verduidelijkingen van de minister), maar als volwaardige vervangers. Het ziet eruit dat vanaf 1 januari 1977 1000 mensen hetzelfde werk zullen doen, als de anderen vroeger, doch aan 75 % van het loon van deze laatsten; een besparing van 50 000 000 Bfr uit de zak van de toekomstige leeraars. Al bij al dreigt in deze situatie meer dan ooit een numerus clausus voor de agregaten aan de universiteit en de regenten. Hoe komen anders deze 1000 arbeidsplaatsen 'spontaan' vrij te staan voor werklozen ?

is met die oprichting plots geen haast meer. DECROD, zo wordt achter de coulissen vernomen, heeft meer zorgen om de oren met het rechtblijven van de regering en waagt zich in het huidige hoopsgaans klimaat liever niet aan 'hete kwesties'.

Er kunnen zich in de gegeven omstandigheden twee eventuali-

teiten voordoen: de regering blijft overeind, ofwel ze valt.

1. Eens de RW-donderwolk boven de wetstraat voorbijgetrokken is, en de toestand gestabiliseerd zal zijn, zal de regering zich spoeden met de "onderwijshervorming" door te voeren, teneinde voor wat betreft het volgend academiejaar de zaken naar haar hand te zien.
2. Hamvraag van menig politicus is of de huidige legislatuur het wel nog zolang uithoudt zonder de BSP in haar midden. Vooral de oppositie heeft het - misschien houdt ze haar wensen voor werkelijkheid - bijwijken over de regeringscrisis. In dit geval vertrouwt ons dhr. VANNIEUWENHOVE

(topmanager in de universitaire canapeepolitiek) toe, moeten we dubbel en dik oppassen: "De slagen die we zullen moeten inkasseren van de socialisten (zij zullen automatisch onderwijs in handen hebben) in de regering zullen van een ongekend brant allooï zijn. Wie zal bovendien nog kunnen protesteren? De regering zal kunnen rekenen op een ruime gekonsolideerde meerderheid in het ACOD zal zijn mond houden". Het is bovendien niet denkbeeldig dat het zal uitmonden in vakantiemaatregelen, die net als de septiemaatregelen van DECROD, in uitvoering zullen zijn voor ieder protest, tenzij...

WIJ DE ZAAK TEGENHOUDEN.

Het is niet omdat we geen concrete numerus clausus voor ons zien naderen - wat integendeel bijvoorbeeld wel het geval is met de prijsverhogingen in de ALMA - dat we ons niet zouden verzetten tegen de zekere plannen van de regering om er wél een in te voeren. De regering met kracht laten zien en horen dat we met zoiets allerminst zouden gediend zijn, is de eni-

ge garantie om de hervorming tegen te houden. Ze mogen nog de meest gesofistikeerde trukken uitdenken om de zwaarste aanslag op de verworvenheden van de studenten sinds jaren te beramen... wanneer iedereen vanaf nu duidelijk te kennen heeft er geenszins mee akkoord te gaan, kan n i e t s worden doorgedrukt. Aan de slag maar.

MEETING VAN ALTERNATIEF OP 25/11/76: JEUGDWERKLOOSHEID

Niet groot is onze verbazing als blijkt dat de enige spreker Vik Van Branteghem is. Jewel, dé Vik. Hij leidt het gesprek over werkloosheid in met een uiteenzetting over het feit dat geen van de sprekers aanwezig is. Waren uitgenodigd: KAJ, ABVV-Jongeren, iemand van de RVA, een zekere Verhaevert, en een zekere Hoornaert. Van Branteghem, die objectief gezien, zijn publiek niet weet te boeien, valt steeds in herhalingen, blijft zeuren over data en namen die hij dan nog spelt (V-E-R-H-A-E-V-E-R-T). Afijn, de grote oorzaak van de afwezigheid van de sprekers blijkt te liggen rond Turnhout, nl. bij de plaatselijke KAJ-afdeling. Viktor citeert brieven, antwoorden, moties, en bewijst daarmee niets. Al zullen zijn 25 aanhangers en hijzelf waarschijnlijk van het tegendeel overtuigd zijn. Hij leest dan een open brief van KAJ-ABVV-jongeren-Turnhout, waarin zij dus verklaren van zich niet te lenen voor een manifestatie die opgezet werd door een anti-arbeidersbeweging zoals Alternatief.

Dit beschreef Viktor als "pressie, chantage, enz." Dit was dan de aanleiding om nog eens een boonke op te zetten over de A.S.R. Een K.V.H.V.-er met objectieve flaporen, blond haar en blauwe ogen en een lijvig dossier, kwam hun grieven nogmaals uitleggen. Daarna mocht Vik weer spreken. Dankbaar maakte hij van deze unieke gelegenheid gebruik om een eigen toestandsanalyse te schetsen. Het gaat hier namelijk over "Techniciteit van de uitoefening van de macht". De controle daarop (en op de A.S.R. -n.v.d.r.) wordt verhindert door boycot, pressie, laster en chantage. Toen wij ons goed zetten om beginnen wakker te worden; want nu zouden wij het standpunt leren van Alternatief over jeugdwerkloosheid. Dag Jan, 't was gedaan. En nu weten we nog niets meer over jeugdwerkloosheid dan toen we binnenkamen. Al blijkt dat nog een pak meer te zijn dan Van Branteghem. P.S. Als "links" volgende keer met + 30 man naar de Alternatief-meeting over "Eurocommunisme" gaat. Kunnen zij democratisch beslissen om die meeting niet te laten doorgaan. Ze zullen immers de ruime meerderheid hebben. J. Verbiest

In het Leuvense - het nieuwsveld van 't Gazetteke - gaat het gerucht dat er zich aan het firmament van de studentenpers een vage, maar dreigende opslorping aftekent. Een betrouwbare tipgever - waarvan we uiteraard de naam niet kunnen vernemen - wist ons te vertellen dat er plannen bestaan waardoor het KVHV-tijdschrift *Ons Leven* zou worden overgenomen door de ASR (uitgever van *Veto*). Een bericht als een donderslag, dat wij eerst al onwaarschijnlijk van de hand wezen.

Nu is het in de perswereld een treurig, maar welhaast overbekend verschijnsel dat bestaande publicaties, opgezet met weinig financies, maar met des te meer idealisme en energie, genoodzaakt zijn hun onafhankelijkheid op te geven en te integreren in een grotere uitgeverij of organisatie. Een fenomeen dat in vaktermen "persconcentratie" wordt genoemd en dat voor bepaalde publicaties de enige mogelijkheid is om nog te kunnen verschijnen; zo'n opslorping heeft vaak voor gevolg dat de publicatie haar zelfstandigheid helemaal of gedeeltelijk moet opgeven.

Met deze konstataatie in het achterhoofd, namen wij - nochtans kritisch - de veronderstelling aan dat *Ons Leven* inderdaad door een andere organisatie zou overgenomen kunnen zijn.

Met volle energie zetten wij ons aan de taak om deze hypothese te staven en op te helderen - een werkingsveld waarop 't Gazetteke een faam heeft hoog te houden. Het zou trouwens onbezonnen zijn dit gerucht - dat verstrekkende gevolgen kan hebben - zonder duidelijk onderzoek openbaar te maken.

Reeds voor ons deze tip bereikte, hadden wij al gemerkt dat *Ons Leven*, het oudste studentenblad in Leuven, niet meer is wat het vroeger was. Aandachtige lezers zullen dit kunnen bevestigen.

Tot voor kort was *Ons Leven*, het orgaan van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond, steeds een voortrekker van de Vlaamse zaak, vertoonde belangstelling voor actuele brandende (studenten)problemen en onderhield haar lezers hierover op vaak spirituele wijze. De laatste tijd echter lijkt dit blad steeds meer in het vaarwater te komen van - zoals *Ons Leven* het destijds zelf uitdrukte - de "roje jongens van de ASR" (de Algemene StudentenRaad, het "overkoepelende en coördinerende orgaan" van de Leuvense studenten).

Wat ons opviel was dat je in de 88ste jaargang van *Ons Leven* praktisch geen nummer meer vindt, of er wordt een artikel over de ASR geplaatst. Toppunt is het nummer 4 waarin de helft van de teksten gewijd zijn aan de ASR of een onderdeel ervan.

Aanvankelijk gingen we er - bijna automatisch - van uit dat die "ASR-oprising" in *Ons Leven* te verklaren was vanuit de gebeurtenissen van 21 oktober jl. (onze lezers herinneren zich het straatkabaal bij het omstreden Zuid-Afrika-debat). Maar het doordrammen over de ASR (met als kulminatie nr.4) leek ons niet meer verklaarbaar vanuit deze hypothese. Toen dachten we dat het mogelijk (reeds?) konkomertijd was bij *Ons Leven* en dat de redactie elk pamflet van de ASR (1) aangreep om kopij te hebben voor het blad. Uit de traditie van KVHV en *Ons Leven* is dergelijke bladvullerij echter onverklaarbaar, temeer daar er momenteel toch belangrijke artikelen te leveren zijn, bv. naar aanleiding van de VNSU-betoging voor een federalistisch België, bv. de dreigende onderwijsmaatregelen van De Croo, bv. de recente en onverwachte wisseling in het bestuur van VNSU-Leuven...

Nu was het ons reeds vroeger ter ore gekomen dat er min of meer regelmatige contacten bestonden tussen KVHV en ASR. Om hierover meer duidelijkheid te hebben, plaatsten wij reeds vanaf september onze mannetjes aan de katoeren van KVHV en ASR. En inderdaad was het zo dat er regelmatig leden van KVHV het kantoor van ASR frekwenteerde (minstens eenmaal per maand) en vice versa. We kwamen er niet achter waarover gepraat werd.

Toen wij de tip vernamen, zetten wij alles op alles om het onderwerp van de gesprekken te verneemen. Alhoewel wij dit niet graag openbaar maken, gebiedt de objectiviteit ons toch te zeggen dat wij toen gepoogd hebben luisterapparatuur in de respectievelijke lokalen te plaatsen. Dit gebeurde in het begin van november. Maar op ASR werd het instrumentje toevallig ontdekt toen de katoeren werden opgeknapt en van een laagje verf voorzien. Gelukkig gelooft men daar dat de BOB erachter zit. Op het KVHV-kantoor verging het ons al niet beter, en werd er op een avond een glas bier precies op de schuilplaats van het mikrofoontje gekeild. Geluk bij ongeluk: onze bandopnemer heeft, voor de fatale gebeurtenissen, nog volgende opname kunnen registreren op ASR (wij verontschuldigen ons voor de barslechte technische kwaliteit): "KVHV krijg... ndzeve... uizendnege... frank". En nog: "Ons Leven wor... ubsideerd." Dit was voor ons voldoende om onze stoute schoenen aan te trekken en naar de geveiseerde organisaties te stappen voor uitleg: wordt of is *Ons Leven* overgenomen door ASR? De bedienden op het ASR-kantoor gaven ons - hoezeer wij ook aandrongen - geen concrete antwoorden op onze directe vragen. Zij vroegen zich enkel luchtig af "wie op het

komieke idee was gekomen" een dergelijke persconcentratie uit zijn mouw te schudden.

KVHV-leden ontkennd met klem dat *Ons Leven* door ASR zou zijn opgeslorpt. Het blad heeft, volgens de zegslieden, genoeg abonnementen om een eigen, onafhankelijke koers te varen. Als belangrijkste argument wezen zij op de kritieken die zij ten aanzien van ASR publiceerden: deze moeten toch duidelijk maken dat een samenwerking tussen *Ons Leven* en *Veto* of ASR uit de lucht is gegrepen.

Aan dit laatste waren wij inderijd voorbijgegaan. Het moet immers gezegd dat de ASR niet rooskleurig uit de lijnen van *Ons Leven* komt.

Tot wij met dit probleem aanklopten bij de in Brussel wonende Spaanse communicatiedeskundige, Vittorio Umberto Malito. Deze verklaarde dat - in dit konkrete geval - de opslorping van *Ons Leven* door ASR en de kritiek in dit blad op ASR geen tegenstelling is, maar juist een bewijs dat een dergelijke opslorping effectief kan doorgevoerd zijn.

Reeds geruime tijd heeft prof. Malito dit fenomeen in de perswereld onderzocht en de konklusies hiervan neergelegd in een boek *In de klauwen van de concentratie* (2). In de perswereld is het blijkbaar een veelvoorkomend verschijnsel dat een publicatie, die onder onafhankelijke redactie kritiek levert op een organisatie, gedwongen wordt deze kritiek te blijven

vervolgen, ook als de kritiek de organisatie betreft die de publicatie heeft overgenomen. Dit gebeurt om bij het lezerspubliek een shockeffekt te vermijden (en daardoor abonnees te verliezen). Maar na verloop van (korte) tijd, zo wees de studie uit, wordt het ware karakter van de overgenomen publicatie duidelijk.

De uitspraak van de KVHV-leden bevestigde deze theorie.

Wij wachten dus met spanning op de officiële bevestiging van deze persconcentratie in het Leuvense studentenmilieu, en zullen ondertussen niet nalaten de artikels in de volgende nummers van *Ons Leven* aandachtig te analyseren.

Indien deze - door velen waarschijnlijk diepbetreurde - opslorping een feit zou zijn, wat kunnen wij dan nog van *Ons Leven* verwachten op lange termijn?

Zal het nog uitvoerig aandacht kunnen besteden aan de Vlaamse kwesties? Zal het de studentenproblemen nog vrijelijk kunnen ontleden? Zal het nog mogelijk zijn voor dit blad om, waar nodig, gefundeerde kritiek te leveren op de werking van ASR, en voorstellen kunnen lanceren tot verbetering van deze werking? Zullen wij nog kunnen genieten van een ongecompliceerde, verfrissende "excellente chronyke"?

Dit zullen uw en onze zorgen zijn voor de nabije toekomst.

Jul-met-de-Monocle

(1) Zoals uit een recente licentiaatsthesis, verdedigd door A. Bulcke voor de Fakulteit Sociale Wetenschappen KUL, blijkt, vormt de ASR één van de 5 grootste pamflettenfabrieken van Leuven.

(2) V.U. Malito, *Entre Las Garras de la Concentración*, 1976, P.U.B., Paris.

~ aktivtips ~

-- 14 DECEMBER :

Debat in de Valk over Alma, met alle belanghebbende partijen. 20.00h

- Brochure over Alma, Sociale Sektor. Te koop eveneens vanaf 14 december.

- Waarschijnlijk ook op deze dag een perskonferentie.

-- 14 DECEMBER:

- Jos van Ussel -- 20u. in het huis der Vlaamse leergangen; met prof. J. KRUIJTHOF, J. TRIMBOS en DR. B. CARLIER

-- 15 DECEMBER:

- "Frontline" film over Zuid-Afrika en debat met MTONBHENI op sociale raad om 20.00u.

- Filmvoorstelling 1'enfant sauvege in A.V. om 20.15 en 22.15u. org.: Landbouw inkom:40,-.

-- 21 DECEMBER:

- Debat over samenleven en niet vrouwen, juridische aspecten in een breder kader. Om 20.30u. in M. Theresiastraat, 20 org.: Leuvense studentenwerkgroep voor homofielen.

FILM (van 1012 tot 1612)

STUDIO

13.15 : Chronique des années de braise

16.15 / 19.30 : Berthe van Patrick Ledoux.

20.45 : Barry Lyndon.

17.30 / 24.00 : Next Stop Greenwich Village.

LOVANIUM

Za, Zo, Wo : 14h : Kuifje en het Haaienmeer.

Za, Zo, Wo : 16.15 : De kever geeft volle gas (Zehetgruber)

18.15 : Hell's Angels USA

20.15 : Soldier Blue (Rapf Nelson)

22.30, Ma, Di, Do, eveneens om 16.15 : De kaakslag (Pinoteau) met Annie Girardot en Lino Ventura;

OPLOSSING VORIG KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	D	I	K	K	E	V	I	A	V	A		
2	R	A	U	I	M	E	A	O	O	D		
3	A	L	L	E	L	L	E	R	O	G		
4	B	E	L	E	D	I	G	I	N	G		
5	N	E	U	V	E	G	E	B	E	S		
6	F	K	V	H	V	G	E	W	I	H		
7	A	S	T	E	A	R	T	R	O	S	E	
8	F	O	N	S	K	E	G	O	K	T		
9	A	I	R	H	A	L	T	N	L			
10	H	N	A	A	N	L	E	G	A	D		
11	F	K	O	P	T	E	L	L	E	N		
12	S	C	A	F	E	N	T	I	K	T		

Wegens plaatsgebrek wordt de volgende opgave gepubliceerd in de Aktivitips van volgende week.

Naar aanleiding van de gebeurtenissen rond de Zuid-Afrika-avond van Alternatief, kwam in alle geledingen van de A.S.R. de vraag naar voor in hoeverre een aantal democratische rechten als vrije meningsuiting en huisvrede op de campus geschonden werden. Om deze discussie over democratie en vrije meningsuiting beter te kunnen voeren, werd o.a. op de algemene vergadering van de Sociale Raad gevraagd hierrond een paar discussieteksten te schrijven. De twee teksten die op deze oproep zijn ingezonden, en die 2 verschillende standpunten weergeven, staan hieronder afgedrukt. Waarmee tegemoet gekomen wordt aan de wens die de afgevaardigden van de Sociale Raad uitdrukten: het probleem is moeilijker dan dat men spontaan stelling moet nemen. Het zou verrukkend zijn voor de studentengemeenschap, indien deze discussie zo breed mogelijk gevoerd wordt.

de asr en het recht op vrije meningsuiting

Een zeer groot deel van de Leuvense studentenbevolking laat zich vertegenwoordigen, via de fakulteitskringen, naar de verschillende raden (Sociale-, Kring-, sport- en Kultuurraad, ISOL) toe; deze zijn gekoördineerd onder de algemene naam ASR (Algemene Studentenraad). De ASR zelf is dus - naar alle waarschijnlijkheid - pluralistisch samengesteld en op demokratiese wijze tot stand gekomen. Als demokraties orgaan moet de ASR dus open staan naar buiten uit, toegankelijk voor alle studenten en daarbij alle rechten van de student aan bod laten komen.

De ASR heeft tot taak de belangen van de studenten te verdedigen binnen de organen van de universiteit.

Naar aanleiding van enkele voorvallen stelt zich nu de vraag of ALLE studenten via de ASR hun rechten mogen laten gelden en meer bepaald een van de elementaire rechten van de mens: het recht op vrije meningsuiting. Kunnen studenten dat recht nog laten gelden? Moet het demokraties vertegenwoordigend studentengemeenschap niet als basis hebben dat de rechten van de mens en dus ook van de student

op zijn minst aan bod kunnen komen? Is het in feite een universitaire studentengemeenschap niet onwaardig om die rechten in eigen huis met de wapens te zien bevechten? Daarom moet de ASR duidelijk bevestigen dat die rechten onaanvaardbaar moeten zijn voor de studentengemeenschap; dat elkeen het recht heeft om zonder geweld zijn mening te zeggen van welke kant ook.

Eén van die rechten is ook het recht op privé-leven; uitgebreid tot heel de kampus, ook het recht op privé-gemeenschap, m.a.w. geen rijkswacht die ongevraagd komt patrouilleren, geen niet-studentengroeperingen die de studentengemeenschap de wetten komt opleggen.

Wanneer nu één van die rechten in gevaar komt is men verplicht om uit te zien naar middelen om de rechten te herstellen; als het recht op vrije meningsuiting wordt verhinderd moet men de mogelijkheid hebben die hinderpalen uit de weg te ruimen. Als demokraties vertegenwoordigend studentengemeenschap moet de ASR in samenspraak met de akademiese overheid de rechten van de student doen vrijwaren.

DANSKUNST UIT INDIA IN HET TEKEN VAN RELIGIE, EROTIK EN ONTWIKKELING VAN HET INDIASE VOLK

"De bevrijding van het Indiase volk vangt aan in haar dorpen." Zo sprak Ghandi. Zeven jaar geleden vond deze grondidee vaste vorm in de Indische *Village Reconstruction Organisation*, gesticht door pater Michael Windy. Sindsdien werden er al een 50-tal dorpen gebouwd. Hiervoor zijn er financies nodig. Daarom danst *Rasika Khanna* Europa door. Deze danseres verwierf door haar subtiele uitvoering van de

Bharata Natyam een vermaardheid in de grootste steden van het Indische kontinent. Vreugde, verering en erotiek kenmerken deze dans. Werkelijk een buitenkansje! Wij verwachten u allemaal: u zal iets te zien krijgen dat u zal boeien van het begin tot het einde, en tevens steunt u het project "Dorpenbouw in India"! maandag 13 december om 20.30u in de Grote Aula.

over democratie

EEN SPONTANE BEZORGHEID.

Wanneer sommige studenten opmerken dat aan iedereen recht op vrije meningsuiting moet worden gegeven, dan doen zij dit uit bezorgdheid voor de toepassing van de democratie. Zo zullen ze heel spontaan laten opmerken en zelfs protesteren wanneer voor sommige groepen, - hoezeer hun bestaan ook moge betrouwd worden, het demokraties spel niet meer geldt. Deze bezorgdheid en deze ingesteldheid is volkomen te begrijpen en toe te juichen op zichzelf.

Het kan evenwel voorkomen dat deze spontane reactie weinig doorzacht is. De spontane opmerkingen komen op, op het ogenblik dat er iets 'hangende' is, op een ogenblik waarop stemmen opgaan (eventueel in daden om te zetten) om voor bepaalde groepen de demokratiese rechten en vrijheden te benoemen. Ze worden even vlug vergeten 'de dag na de feiten'. Waarom dergelijke stemmen opgaan ... is vrijwel nooit het object van een grondige studie.

De cruciale vraag die ter tafel ligt is: wat is demokraties en wat is niet demokraties, en vervolgens: wat dient de democratie en wat dient de democratie niet? Daar is niet zo gemakkelijk op te antwoorden! Het zou trouwens getuigen van een gebrek aan verantwoordelijkheid er lichtzinnig op in te gaan, zonder er diepgaand over te studeren. In dit geval ware het beter er niet over te spreken.

Voor de aanzet van de polemiek zijn zij verantwoordelijk die menen dat inderdaad voor sommigen verbodsregels gelden, die grondwettelijk zijn toegelaten. Verheffen zij hun stem niet... dan kraaide er geen haan naar en waren deze regels niet getikt. De regels van de logica volgend is het vanzelfsprekend dat in eerste instantie de controverse wordt ingeleid met het zoeken naar een antwoord op deze met de democratie ogenschijnlijke paradox.

Dit wil zeggen dat we ons ernstig moeten beraden omyrent de vraag of door een strikte toepassing van de demokratiese spelregels, we de democratie in sé op een bepaald moment niet gaan verbodden? Om het anders te stellen: weegt een strikte toepassing van een demokraties recht op een bepaald moment op tegen het voortbestaan van de democratie in de toekomst? Een en ander vergt verduidelijking.

DE KLEINE KANTEN VAN DE DEMOKRATIE.

De democratie is een systeem, in elkaar gestoken door denkers, kamergelcerden. Denken we maar aan de mijmeringen over democratie van de Griekse filosofen. De idealist Voltaire en de Trias Politica van Rousseau... Het is bij lange niet verkeerd van ons dit ideaal na te streven, integendeel. Wat leert ons evenwel de praktijk?

Enkele voorbeelden...

1. Aah deze universiteit bestaat er ook democratie... De rektor wordt verkozen. Nochtans zijn de laatste rektorverkiezingen voor De Somer in sommige opzichten een tegenvaller geweest. Hoe mooi de demokratiese schijn ook was, er bestond een algemeen ongenoegen bij diegenen die bij de verkiezingen betrokken waren over het feit dat buiten de structuren om studiediensten en de administratie de eigenlijke macht hebben. Waar is hier de democratie?

U zult de opmerking maken dat De Somer dan toch van politiek veranderend ten gevolge van deze verkiezingsuitslag. In hoeverre is deze koerswijziging echter ingegeven uit bekommernis voor de democratie dan wel uit schrik voor het behoud van zijn positie en nog meer die van de belangengroep die hij vertegenwoordigd?

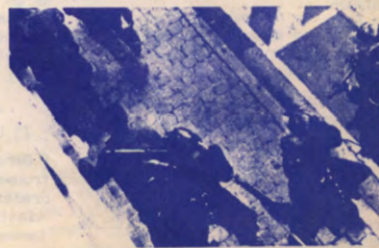
2. Alle burgers zaten in Griekenland op de agora en namen deel aan de beslissingen.

Maar wie waren deze burgers? 400 of een stad van 40.000 mensen. De rest waren slaven, kinderen, vrouwen enz... Er was geen sprake van verkiezingen. Je werd burger door geboorte of omdat je er door anderen in toegelaten werd. Een kasteel bestuurdde de staat in zijn eigenbelang. Van democratie zou slechts sprake zijn in zoverre de objektieve-belangenstem van die 40.000 aan bod kwam op die agora. Dit wil dus zeggen: we spreken slechts van democratie op het ogenblik dat het de objektieve belangen van de meerderheid aan bod komen. Ofwel lijfelijk, ofwel doordat die 400 werkelijk ten dienste staan van die 40.000.

3. Je komt uit Vrij en Vrolijk. Je wordt lelijk bekeken door je leraar op school, of afgedankt op je werk. Mocht je toevallig door Brussel passeren, schichtig weglopen omdat je bang bent van dat dreigend machinegeweer bij een identiteitskontrolle, dan loop je al een ernstige kans om te worden neergeschoten.

Toen de kardinaal gesproken had,

nam de rijkswacht het woord.

Ziedaar, sommigen zullen zeggen, een somber beeld van de democratie. Het is nochtans de andere kant van de medaille bij de dagelijkse toepassing ervan, ontspannt aan het brein van de verlichte geesten van 1789, die, opgesloten in hun studeerkamer, de dagelijkse realiteit van de macht is aan de sterkste miskenden.

DEMOKRATIE : EEN EGEL ZONDER STEKEL

Bovendien hebben de pioniers van de democratie niet de wapens gesmeed om hun vooralsnog tedere maagd te beschermen tegen duistere vampiers. De uitgedocterde spelregels bieden inderdaad geen enkele waarborg tegen het Trojaanse paard dat binnengehaald wordt om de vesting in te nemen. Het zijn zij, die gebruik makend van de democratische rechten van Vrije meningsuiting, recht op vergaderen, enz., zich organiseren zich inplanten, met veel demagogie zich opwerpen om... eens aan de macht gekomen de democratische rechten en vrijheden in de grondwet opgenomen, af te schaffen en een fascistiese diktatuur in te stellen.

Deze generatie heeft de plicht ten overstaande van zichzelf en zijn medemens te leren uit het ongeluk waarvan de geschiedenis ons reeds enkele illustere voorbeelden heeft gegeven. Hitler kwam op een volledig wettelijke manier aan de macht in Duitsland, zonder ook maar één grondwettelijk recht te moeten schenden. Ook in België scheelde het niet veel of REX had een parlementaire meerderheid en Degrelle schafte de democratie af om zelf Führer te worden, bij zoverre dat alle andere partijen onder leiding van eerste minister Van Zeelandt, in 1937 in paniek een hecht blok hebben moeten vormen voor de laatste vooroorlogse verkiezingen.

Welk wapen kunnen we dan wel gebruiken om zulks tegen te gaan en te verhinderen dat wij zelf slachtoffer worden van onze eigen democratische ingesteldheid? Het is eenvoudig : stellen dat de democratische regels niet gelden voor hen die de democratie willen afschaffen. Eigenaardig genoeg weten ook de tegenstanders maar al te goed dat dit het enige middel is, hoe ondemokraties het ook moge zijn. Hitler zelf drukte hetzelfde principe nogal krak, hoe kan het ook anders, uit op het partijcongres van de NAZI-partij in 1933: "Onze tegenstanders zijn dwazen geweest, want zij hebben één zaak uit het oog verloren. Indien zij ons namelijk vanaf het begin zouden aangevallen hebben, dan waren we nu nul komma nul geweest".

(*) uit het inspectieverslag VNJ - 3 maart 1976:document 637.31 - Bestuur voor Jeugdvorming/Ministerie van Nederlandse Cultuur: "Op 25 januari werd de vereniging gefinspekteerd door een lid van de toenmalige Ne.J.R. en 2 ambtenaren van de toenmalige Ndi. Ondanks het feit dat het eindadvies gunstig was en de erkenning als jeugdbeweging aanbevolen werd, kreeg de vereniging nooit een officiële erkenning als jeugdbeweging... Heel wat leden waren de mening teogedaan dat de vereniging toen anti-demokratisch was."

ZE ZIJN ER NOG...

Ook vandaag wordt de democratie Ook vandaag wordt de democratie nog beledoerd door dergelijke initiatiefnemers. Aan het woord is Julius Borghys (Extreem Rechtse Wolfsangel) vanuit zijn café 'De Sportwereld' te Poelkappelle, over het door ons behandelde probleem : " Extreem Rechtse Wolfsangel is een vlaams nationalistiese partij, met als doel de verkeerking van het leven en de voortplanting van ons volk, het zuiver houden van bloed en kultuur. De middelen zijn in de beginne democratisch, maar eens dat de partij de twee derden meerderheid zou behaald hebben, sterven wij op het leidersprincipe. Die twee derde meerderheid hebben wij nodig om de noodzakelijke grondwetswijziging door te voeren. Daarom stemmen wij onze aktie nu voornamelijk af op propaganda, sonder echter onze milities (o.a. VMO) te verwaarlozen, want de democratie zou wel eens haar toevlucht kunnen nemen tot geweld in geval van nederlaag." (De Weekbode, 21/11.75)

... OOK BIJ ONS, JAMMER GENOEG

Ook in os studentenwereldje, hoe klein het ook moge zijn en hoezeer we het ook mogen betreuren (het weze herhaald) liggen dezelfde klaar. Het VMO heeft niet alleen het einde van de - toegegeven bekritiserbare - A.S.R.-werking gezwoeren, maar ook die van om het even welke studentenwerking.

De vraag is nu of wij onze eigen democratische wetgeving en faciliteiten (toekennen van zalen en onderhoud ervan, stencildienst, subsidies, enz...) moeten laten gebruiken ook door hen, terwijl we goed weten dat wanneer zij zich - dank zij ons - kunnen inplanten, opwerpen en aan de macht komen, we ons eigen graf aan het delven zijn. Het is bovendien niet zo uitsonderlijk dat we wel de nodige maatregelen nemen. Hogere instanties deden het reeds voor ons. Zo bijvoorbeeld in 1967 werd het VNJ (Vlaams Nationale Jeugd) door de Nationale Jeugdraad niet als vereniging erkend, hoewel het VNJ aan alle toelatingsvoorwaarden voldeed, wagens zijn ondemokratisch karakter. (+)

We komen terug op de beginvraag: weegt een momentele inbreuk op een theoretisch democratisch recht (met zijn hogervermelde charmes discrètes) op tegen het voortbestaan van onze werking in de toekomst? Het woord is aan de afgevaardigden.

VOEDSEL

Toen vorig jaar op de gasthuisberg de eerste aktiviteiten begonnen, de eerste studenten academici en personeel op beschiedene wijze begonnen en de eerste warme schoteltjes gepresenteerd werden in het nieuwe restaurant werd het eten op deze nieuwe kampus aan 40 fr. bedeed.

De Gasthuisberg als kliniek hangt immers af van het ministerie van volksgezondheid dat voorziet in een fikse subsidiëring van de personeelsmaaltijden.

geldgebrek. Dezelfde dag echter dat het personeel in zijn maaltijppakket een dessert inbegrepen krijgt wordt voor de studenten de gratis soap of koffie afgeschaft. Er is dus wél geld, alleen is er méér voor de een dan voor de ander.

De studenten leggen hun toestand uit aan het personeel. Er volgt een oproep om op vrijdag zijn boterhammen mee te brengen en geen eten aan te nemen. Diezelfde donderdagavond is er dan plots wél een spoedvergadering

Het restaurant op Gasthuisberg : binnenzicht.

Vanaf dit prille begin waren er ook niet-personeelsleden zoals studenten-stagiaires in het complex die als psycholoog of kinesist, als diëtist of maatschappelijk werker, als medische sekretaressen of als dopstages ingeschakeld waren in de werking, dit als onderdeel van hun vorming.

Het eten was voor iedereen hetzelfde, ze zaten trouwens aan dezelfde tafel en iedereen vond de keuken even goed of even slecht alnaargelang hij dat van thuis zoal gewend was.

Op dat ogenblik wisten de kok en de beheerder niets af van het misverstand dat tussen hen bestaat. Wie dat misverstand dan toch ontdekte konden we niet achterhalen. In ieder geval... plots stonden de studenten-stagiaires -co-assistenten enz... voor het voldongen feit dat diezelfde sops en patatten in datzelfde restaurant nu in één keer 100fr. moesten kosten voor henzelf en nog altijd 40 voor het personeel.

De studenten zitten neit stil. Langs de fakulteit psychologie en geneeskunde wordt contact opgenomen met de dekanen. Van verschillende kanten wordt er een brief gestuurd... maar geen antwoord!

Een aantal studenten gaan dan praten met Dr.Peers, beheerder van het ziekenhuiskomplex. De ontvangst verloopt zeer vriendelijk, hun situatie zal worden onderzocht maar er komt niets uit de bus. We zijn midden vorig jaar...!

Dan gaan er brieven van de praesessen naar Dr.Peers, Prof Borgraeve en Hans Vertommen van de fakulteit psychologie... Geen antwoord.

Een van de redenen die gegeven wordt - mondeling - voor de prijsverhoging is het argument

van het orgaancomitee, de mensen die o.a. ook voor de kafeteria instaan. Er komt een stencil dat men zich niet akkoord kan verklaren met de studentenakties en de volgende morgen gaan de stagiaires in staking van 12 tot 14.30. Om 11.30 staat Dewulf voor de studenten. Dewulf is de verantwoordelijke voor Gasthuisberg die rechtstreeks onder Dr.Peers staat in de ziekenhuis-hierarchie. Er komt discussie. Hij kan niet akkoord gaan met de aktie en hoopt dat het allemaal studentikoos zal blijven. Uw aktie haalt toch niets uit. Wend U tot het ministerie van onderwijs. Alma moet de restauratie doen voor Gasthuisberg. Zij zijn het die geld krijgen van het ministerie en die voor U moeten instaan.

De aktie lukt. Slechts 40 personeelsleden nemen een warme maaltijd. De kok heeft de gekoelde pla's uitgepakt en zal ze straks moeten weggooien. Ingeval van verdere serieuze aktie wordt er gedreigd... zullen er studenten worden doorgestuurd.

Ondertussen zit Alma in moeilijkheden. Reeds lang wordt er uitgekeken om met het ziekenhuis een overeenkomst te bereiken om op de Gasthuisberg een nieuwe verdeelpost te kunnen starten. Voor een bedrijf met een zware personeelslast zou het afvloeien van mensen naar een dergelijk nieuw distributiepunt een bijkomende verlichting zijn van de kosten.

Waar zit nu de bekommernis voor de student? In ieder geval vanaf januari '77 begint Alma wél op de Gasthuisberg. Ondertussen hebben vele mensen echter 100fr. per dag moeten uitgeven om wat warm eten achter hun kiezen te krijgen. Wie stelt er nu nog vragen achter de noodzaak van een sociale sektor?

JEST zoekt:

Groepsleiders, zeilmonitors en animatoren voor zomer '77. Kandidaten, die tussen 21 en 35 jaar zijn en minstens tweetalig, kunnen zich inschrijven op elk JEST-kantoor (voor Leuven: Bondgenotenlaan 115, tel. 22.76.10). Een selektieweekend gaat door op 8 en 9 januari in Bornem.

goedgekeurd door de vreemdelingenpolitie.

THE SEARCH CONTINUES

by the Nigerian Students' Union, Louvain

For several years today, immigration from our country has been essentially accounted for by an unique desire to search for and acquire knowledge.

A case which one of our early elites implied by a search for the "Golden Fleece", really becomes to us this days an absolute necessity.

Nigerian students everywhere struggle against all odds to acquire knowledge. And if I know them well, it is a simple reflexion on the fact that our people believe in what is right and valuable by all its ramifications.

What do I mean by "struggle against all odds"?

I do not imply here that we are badly treated by our benevolent

host-country or countries; or that we are confronted with impossible conditions. But just that it is not easy to study a language for the first time ever, and then learn for a University degree all and all in that same language.

The presence of Nigerians in Belgium is a case in view. To start with, one may ask what is the strength of Nigerians in Belgium? Really they are not as many as, say, in London or the U.S.A. Why? Because they are essentially an English speaking people. So it is only natural that they should go to where they can learn in their 'lingua franca'. Even then! That may not really be absolutely complete as a categorical statement. As it is so testified by

our presence in Louvain. There are many Nigerians studying in both sections of the University of Louvain. Majority, as one should expect, study in the English section of the institution, while just a few study in French. What accounts for the up-surge in the K.U.L. is simply determined by language situation. The students prefer to study in English, their maternal lingua franca, and learn French or other languages at spare time.

But those who study in French, what about them? They struggle especially during the initial stages to overcome the odd which is normally '10-1'. But as soon as that stage is put behind, it becomes a pleasure and pride to study in a foreign language.

Did I said pride, and why? Of course the respond is simply that French is the second internationally used language; and if one speaks English, then comes to learn French, the person is making himself suitable to so many situations anywhere in the globe he is. He may lively come face tot face with; i.e. if you like travelling like we Nigerians do!

Travel is to us What renaissance is to Italy. It is an essential

part of our culture, apart from dances like *Imale* of the Yorubaland, *Akongka*, *Ojolima* of the Ibos, *Eka-Ekong* of the Ibibids and *Denumai* of the Kanuri People in Nigeria.

We believe in them all, and so we practised them. The divergence that dictates the processes not minded.

Really this I belief is the depiction of a people apart; people who believe in searching for knowledge, a belief which emanates from ever burning desire to acquire knowledge and truth. And obviously will not end for generations to come, and so the search continues!!

N.S.U.L.

MEDEDELING VAN HET STUDENTENSEKRETARIAAT K.U.L.

De studiegetuigschriften om uitstel van militie te bekomen, worden vanaf 15 december e.k. door de jaarafgevaardigden uitgedeeld aan de studenten die voor hun hoofdstudierichting regelmatig ingeschreven zijn met les volgen. Alle andere studenten dienen dit getuigschrift af te halen op het studentensekretariaat, Naamsestraat 22.

De jaarafgevaardigden kunnen de studiegetuigschriften van hun respektievelij studiejaar afhalen op het studentensekretariaat vanaf 13 december e.k.

WIE WIL EEN VREEMDE STUDENT GEDURENDE DE KERSTVAKANTIE EEN THUIS BEZORGEN?

Een student in de geneskunde wou graag een tiental dagen bij een Vlaamse familie logeren (van 17 december tot 2 januari). Hij wil vooral op een vlotte, spontane wijze Nederlands leren.

Geïnteresseerden zij welkom op ISOL, Bogaardenstraat 8, Leuven (016/23.50.57)

Indonesiërs, Amerikanen, Indiërs, die eveneens een hartelijke familie zoeken, kunnen ook daarvoor op ISOL terecht.

MAAK WAT VAN JE LEGER
DIENST: WEIGER HEM

HOE ZIET DE KRINGRAAD ZICHZELF ?

Een uitgebreid bureau, 9 ontwerp-teksten en een speciale vergadering waren nodig om voor de buitenstaanders en tevens voor onszelf onze taken en werkingsprincipes duidelijk af te bekenen.

Overvloedig werden er allerhande voorstellen gedaan over hoe wij als kringraad moesten werken en ook de globale studentenwerking kreeg nieuwe ideeën te horen! Het is nog erg vroeg om er nu al concrete conclusies uit te trekken.

De Kringraad van 19/11 beperkte zich tot een discussie over hoe wij eigen werking, doch maakte nu reeds de afspraak dat de studentenwerking in zijn geheel dra op een of andere agenda moest komen te staan.

We startten met het vastleggen van de taken van de kringraad.

Na elke kring gehoord te hebben konden we een consensus bereiken omtrent volgende deelaspecten :

- informatiedoorstroming naar de leden van alle kringen toe en eveneens naar hogere instanties.
- de onderwijsproblematiek moet onze aandacht blijven krijgen, ook al bestaat er nu een onderwijswerkgroep die zich daarmee bezig houdt. (we vragen hierbij dat elke kring minstens 1 persoon naar deze O.W.G. zouden sturen).
- het is onze taak al de studentenbelangen ter harte te nemen, waarbij de lopende zaken voorrang moeten krijgen en we voor onszelf 1 of 2 jaarthema's moeten voorstellen.

ATTENTIE

De affiche op de laatste bladzijde over het Open Podium is bedoeld om uit te hangen aan het venster en/of andere plaatsen waar er veel volk passeert. Dank je wel.

ZWALUWEN KLAAR VOOR DE GROTE TREK

photo

(bij het ontwikkelen van de foto waren de zwaluwen reeds vertrokken)

Voor de agendasamenstelling konden we volgende prioriteitslijst opmaken : + dringende zaken m.b.t. alle fac. te samen en mededeling van actuele informatie.

+ concrete, directe studentenproblematiek m.b.t. 1 of enkele faculteiten.

+ evaluatie van de kringwerking.

+ projecten op L.T. en de voorgestelde jaarthema's. Er werd opgemerkt dat het politieke aspect in elk van de 4 categorieën kan verwezen zijn. Wanneer een meerderheid van de aanwezigen dit nuttig vindt, moet er over politiek kunnen gediscussieerd worden!

Als jaarthema's namen we ons voor dieper in te gaan op " de studententertegenwoordiging in het algemeen, de evaluatie van de werking van elke fac.kring, de herstructurering van de studentenwerking in zijn geheel.

Twee aanwezigen vrezden dat het weer eens (?) een maratonritting gaat worden en beginnen alvast aan hun vijfde maaltijd.

Bij de behandeling van de formele werking raken we eerst de stemmingsprocedure aan - een gewone meerderheid beslist, we treden naar buiten als 'college' en aan de kringen kan enkel een advies gegeven worden (wegens de autonomie van elke kring). Omwille van praktische moeilijkheden zal de kringraad in principe in gesloten vergaderingen bijeenkomen, doch er bestaat een mogelijkheid tot wisseling van afgevaardigden of waarnemers. De samenstelling van agenda en de uitnodigingen van derden is voortaan de opdracht van het bureau van de kringraad. Tenslotte kunnen we akkoord gaan met een technisch voorstel rond het vereiste aanwezigheidskworum om geldig te kunnen beslissen op een speciale kringraadvergadering

De 9 voorgelegde teksten en de discussie die daarop volgde hebben ongetwijfeld enkelen aan het denken gezet over de studentenwerking. Dat dit af en toe gebeurt, is alleen maar toe te juichen tenminste als men dit alles objectief en eerlijk wilt aanpakken !

De redactie houdt zich het recht voor om antwoord te geven op ingezonden lezersbrieven.

BARRY LYNDON

Dag Veto, Met deze zou ik eventjes willen terugkomen op de filmkritiek van 'Barry Lyndon'. Hier staat te lezen dat deze film pretendeert een tijdsbeeld te schetsen. Voor zo-

ZUID-AFRIKA: GEWELD OF ONTWIKKELING

Met verbazing lezen wij in VETO van 18 oktober het niet-ondertekende stukje "Zuid-Afrika, geweld of ontwikkeling", n.a.v. het debat van 21 oktober. Het komt ons voor als leugenachtig of ondoordacht, in elk geval als ONJUIST.

A) Dat het "solidarisme in België" voortbouwt "op de ideologie van Joris Van Severen, leider van het fascistische vooroorlogse VERDINASO", is NIET WAAR.

1. De GROTE WINKLER PRINS (deel 17) leert ons dat het solidarisme "een in hoofdzaak christelijke - in het bijzonder rooms-katholieke - maatschappijbeschouwing" is, "vooral geïnspireerd door de encyclieken RERUM NOVARUM (15 mei 1891) en QUADRAGESIMO ANNO", waarvan "de voornaamste theoreticus de jezuïet Heinrich Pesch (1854-1926)" was.

Van de KRISTENEN VOOR HET SOCIALISME (zie hun laatste brochure) vernemen wij dat "Klassenverzoening en solidarisme de koningin-stukken van de kristendemocratieën" zijn.

De solidaristische leer is dus wel iets ouder dan de jaren 30, en is geen uitvindsel van het VERDINASO. Opfundamentele punten zijn onze ideeën evenals het solidarisme zelf totaal in tegenstrijd met de opvattingen van deze beweging.

De objectiviteit dwingt ons echter erop te wijzen dat het letterwoord 'Verdinaso' betekent: 'Verbond van Dietsche Nationaal-Solidaristen'. De omvorming tot 'Verenigde Dietsche Nationaal-Socialisten' is ofwel een flater van formaat, een artikel in VETO onwaardig, ofwel een onduidelbare manipulatie.

2. In de vooroorlogse periode beriep zich niet enkel het VERDINASO op het solidarisme, maar - en misschien met meer recht - o.m. ook de KATHOLIEKE VLAAMSE VOLKSPARTIJ (voorloper van de huidige C.V.P.). In een dokument van 1936 (cfr. o.a. Max Lamberty, "DE VLAAMSE OPSTANDING 2") drukt ook zij het verlangen uit naar een maatschappelijke ordening in de geest van de pauselijke encyclieken.

Aan de auteurs van het artikel, die blijkbaar met een 30er-jaren-complex opgescheept zitten, stellen wij de vraag: "Waarom wordt nooit een band gelegd tussen ALTERNATIEF en een 'centrumpartij' als de K.V.V., maar wel de verbinding ALTERNATIEF-VERDINASO?"

B) Dat het citaat uit de brief van prof. Dr. H. Brugmans zijn houding t.o.v. ALTERNATIEF zou typeren, is VALS.

Prof. Brugmans staat "in beginsel sympathiek". Hij vindt het "hoogst noodzakelijk, dat er wordt

ver ik weet heeft niemand buiten Uw filmkritikus dit ooit beweerd. .../...

Wel akkoord als Hij zegt dat de inhoud niet veel soeps is. Je kunt inderdaad met veel minder kosten eenzelfde onderwerp verfilmen. Maar volgens mij ligt het buitengewone van de film juist hierin dat de technicus Kubrick bewijst, dat je zelfs met een kitscherig onderwerp, maar dank zij filmtechniek én muziek, een meesterwerk kunt maken (althans enkelen, zoals Kubrick). Als je de film vanuit dit perspectief bekijkt, kun je verder weinig kritiek geven, behalve, dat je 90 frank moet betalen om binnen te komen.

WT.

ingegaan tegen een algemene mode, die voor links wil doorgaan, maar niet veel beter is dan het napraten van wat 'men' 'behoort' te vinden".

Verder zijn we het er volkomen mee eens dat elk "edel-fascisme" moet worden afgewezen. Maar de theorie, die aan de basis ligt van de sociale leer van de Kerk, zo maar als "edel-fascisme" bestempelen, lijkt ons toch wel wet goedkoop...

Terloops: het veelbesproken citaat van Prof. Brugmans werd gehaald uit...ALTERNATIEF (nr.14) ... Wij ZIJN democraat, 80K in de daad!

C) Dat het AKZA onze uitnodiging voor het debat van de hand wees "omdat AKZA in het verleden reeds slechte ervaringen had opgelopen met dergelijke confrontaties" is ONJUIST.

AKZA schreef ons op 2 september 1976: "Rond die periode zijn wij in beslag genomen door een reeks eigen activiteiten die ons niet de ruimte laten op uw nochtans interessante formule in te gaan". (arcering door ons) Enkele weken later, op de eerste vergadering van het zgn. "Anti-Apartheidscomité" (12.10) luidde het dat een debat geen zin had, dat enkel een anti-apartheidsavond zinvol was. Wij hebben nog steeds niet begrepen hoe men op basis van slogans kan komen tot een verantwoorde stellingname t.o.v. problemen van zulke omvang. Als zelfs aan een universiteit kritisch onderzoek en rustig overleg niet meer thuisshoren, dan is "1984" waarachtig niet ver meer af...

D) Dat op onze debatavond het sprekekracht van om het even wie "tot een minimum wordt herleid", is PURE FANTASIE.

Al wie aanwezig was op onze debatten te Gent en te Antwerpen, kan getuigen dat één uur lang, na een inleiding van 20 minuten door elk van de sprekers, om het even wie om het even welke vraag kon stellen. Kan het democratisch?

Studentenwerkgemeenschap Alternatief Katholieke Universiteit Leuven, Oude Markt 2, Leuven.(+)

(+) De redactie wenst er de nadruk op te leggen dat het laatste gedeelte van de brief niet werd overgenomen. Dit gedeelte van de brief (die als recht op antwoord was geformuleerd volgens de toelichtingsbrief) bevatte opmerkingen die helemaal niets meer met het bedoelde artikel in VETO 2 te maken hadden.

BEN JE ...

muzikant (blues, vlaams, folk, pop, klassiek, jazz) goochelaar, dichter, komediant, jongleur of politieker, ballerina, messenwerper, grappenmaker, fakir, toneelspeler, cabaretier, krachtpatser, deorbouwer of ontwerper, ordehandhaver, tapper, klown, vuurspuwer, krachtpatser, body-builder, redenaar, friskoman en natuurlijk niet te vergeten de unieke passevokter

DAN ...

ZOEKT KULTUURRAAD JE VOOR
HAAR JAARLIJKS:

OPEN PODIUM

grote aula

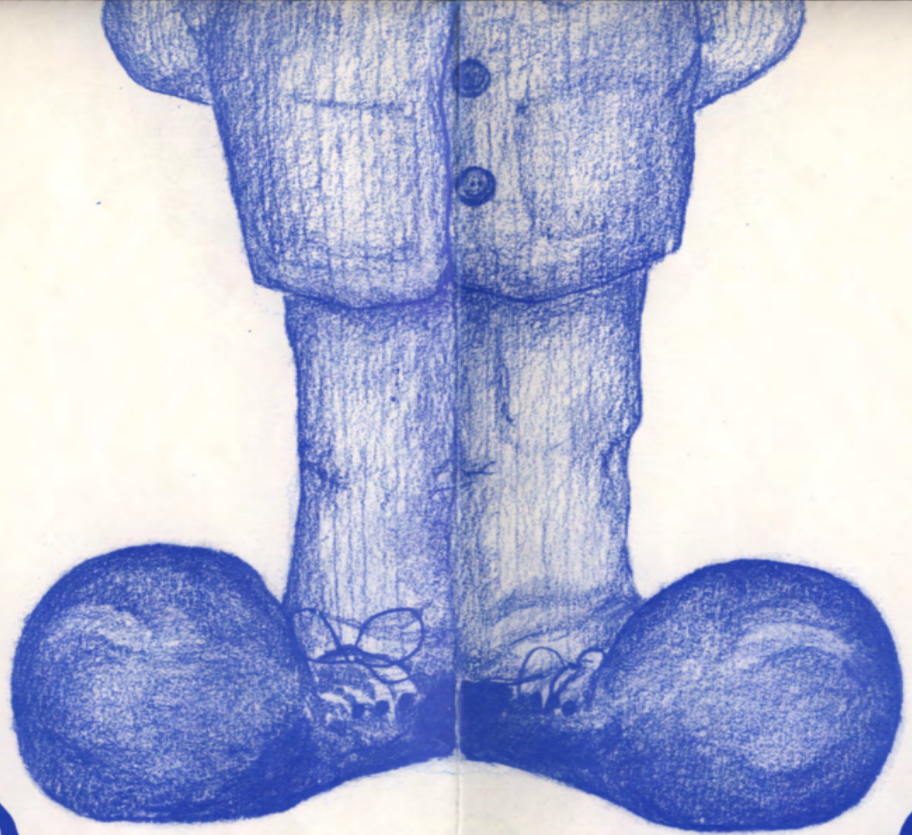
8 februari 1977

NU INSCHRIJVEN: KULTUURRAAD, H. GEESTSTR. 90

S: SADIANTIAA * UNIVERSITAS: O

AMERICAN OVERSIZES: SADA
DACHOLICA: LADIT

*BEST &
W.E.N.E.N*